

endvidere anføre, at Fabrikken trods den enorme Nedsættelse i 1863 dog er vedbleven at bestaa, og at det kan formodes, at det nærværende Forslag, til en yderligere Nedsættelse ei heller vil hæmme dens Virksomhed, herovr dette — saaledes som vi skulde oplyse — paa en fuldstændig Misforstaaelse. Det er faktisk, at Indførslen af fremmed Porcelæn er tiltagen betydelig siden Toldnedsættelsen; i Aarene 1861, 62, 63 var den gennemsnitlig 27,000 Pd. aarlig, hvorimod den strax Aaret efter Nedsættelsen i 1864 steg til 96,000 Pd. og i de efterfølgende Aar til 1870 gennemsnitlig har været 122,000 Pd. aarlig; den herved fremkaldte betydelig, formindskede Afsetning vilde uomtvistelig have nødvendiggjort Fabrikens Neplæggelse, hvis vi ikke havde forsøgt, rigtignok med betydeligt Tab, paa at udføre den fremkomne Overproduktion til Udlandet; men hvis den i Forslag bragte Nedsættelse af Tolden skulde finde Sted, vilde Indførslen af fremmed Porcelæn naturligvis end yderligere tiltage og vor Fabriks fremtidige Drift for Størstedelen være baseret paa en Overproduktion, der, da denne kun kan afhændes med Tab, vilde gjøre det umuligt for Fabrikken at bestaa i økonomisk Henseende. Hvad vi saaledes havde tilsigtet med vort Anlæg, næst efter at bringe os et passende Veberlag for Kapital og Arbeide, vilde være tabt, Kapitalen sporløst forsvunden og en Industri standset, der — det er oftere blevet anerkjendt — har været til Væge for Landet.

Men ikke alene vore private Interesser vilde paa det Føleligste saares ved den tilsigtede Ordning, ogsaa de Individier, som Fabrikken beskæftiger, vilde berøves deres Erhverv og prisdages for Næringsforger, thi det vil ikke være muligt for Arbeidere, der ere oplærte og arbeide i denne Industrigræn, at finde nogenlunde tilsvarende Beskæftigelse; 130 Arbeiderfamilier vilde saaledes blive brodløse og henviste til offentlig Uderstøttelse. Og vil en saadan Mangel paa Hensyn kunne forsvares, særlig naar der henses til saadanne Lande, hvor denne Industri har sit naturlige Hjem; i Sammenligning med Frankrig, der som tidligere antydet selv er i Besiddelse af alle de Naaprodukter, der betinge Fabrikationen, men som alligevel finder det passende at beslytte denne Industri mod fremmed Konkurrence ved en Indførselstold af 27 $\frac{1}{2}$ for hvidt og 55 $\frac{1}{2}$ for dekoreret Porcelæn. Det vil saaledes blive Frankrig, hvem der forskaffes en yderligere Pættelse ved Indførslen af dets Produkter hertil, medens vore ved den høie Indførselstold ere ubelukkede fra Afsetning derhen.

I Hensind til det ovenfor Udviklede haabe vi, at det høitærede Udvalg ikke vil tiltræde den foreslaaede Nedsættelse, men tiltraade at bibeholde den nu gjældende Told af 8 $\frac{1}{2}$ for hvidt og 16 $\frac{1}{2}$ for dekoreret Porcelæn.

Kjøbenhavn, den 1. November 1871.

Erhødigst

Ving & Grøndahl.

15. (Til Løbe-Nr. 64 og 65: **Kakao**.)

Andragende til Rigsdagen fra 8 Chokoladefabrikanter i Kjøbenhavn om Forholdet mellem Kakao- og Chokoladetolden.

— — Kakao er i Udlandet foreslaaet til en Forhøielse af 2 $\frac{1}{2}$ pr. Pd., skjøndt det efter Principet snarere burde nedsættes i Told, for gaaudvis at arbeide hen til en fuldstændig Frigivelse, da vi ikke kunne gaa ud fra, at Kakaopræparater ere en af de Sætter, man har tænkt sig at beholde, da den som Indtægtskilde for Staten er af for ringe Betydning.

En Forhøielse af Tolden vil i høi Grad stæde Fabrikationen; thi det er netop Chokoladens Billighed, i Forhold til det virkelige Næringsstof, den indeholder, og hvori den neppe overgaas af noget andet Næringsmiddel, der gjør, at Indførselen af Kakao er i Tiltagende.

I alle større Stæder i Udlandet tiltager Forbruget af Chokolade, og i Frankrig og Spanien indtager Chokolade eller Kakaopræparater den vigtigste Plads blandt Almuens Levnetsmidler.